

over de Bemærkninger, som bleve fremførte af en æret Rigsdagsmand (Nothe) angaaende vor almindelige finantstille Stilling. Det lader sig vistnok ikke gjøre at affærdige de Betragtninger, som knyttede sig dertil, med et Ordspil eller en Ordvist, om man skal kalde Indtrykket „ikke affrækkende“ eller „beroligende“; det er vistnok meget alvorlige Betragtninger, som man her maa anfille. Hvis de Talstørrelser ere rigtige, som den tilfattede Rigsdagsmand opstillede ved Mødets Begyndelse, da er det, saavidt jeg skjønner, en Forringelse af vor finantstille Stilling af over 40 Millioner, som er indtraadt siden de Begivenheders Begyndelse, i hvis Strøm vi endnu tildeels befinde os. Det er vistnok Noget, som opfordrer til meget alvorlige Betragtninger. Det kan opfordre os til at overveje, om der ikke er Midler til at gjenoprette det Tab, som vi have lidt, og det kan opfordre os til at fastholde de Goder, som vi have kjøbt ved saa store Opoffelser. Jeg skal tillade mig, i den førstnævnte Henseende, at gjøre nogle ganske enkelte Antydninger, der iøvrigt noget ville gaae i samme Retning som den, den ærede Finansminister selv er kommen til, at nemlig vor finantstille Stilling dog maaffee med Hensyn til Fremtiden ikke er saa foruroligende, som det ved første Diefast synes, naar man holder sig blot denne store Forringelse af den almindelige Status for Die. Jeg søger Trøsten deri, at, naar vi see, at baade Indtægtsiden og Udgiftsiden er forøget med omtrent 4 Millioner, saa finde vi, at Forøgelsen paa Udgiftsiden er af en anden Bestaffenhed end Forøgelsen paa Indtægtsiden. Vi finde meget væsentlige Forøgelser paa Udgiftsiden, som nødvendigviis deels maa bortfalde, deels indfrankes; der kan kun være Spørgsmaal om Tiden. Vi finde denne overordentlig store Forøgelse af Krigsministeriets Budget, som efter det os foreliggende Statsbudget alene andrager 1,200,000 Rbd., og vi kunne jo ikke glemme, at der ved dette Ministeriums Behandling allerede for længe siden er gjort en Adskillelse imellem de ordinaire og de extraordinære Udgifter, og at der om meget fort Tid maa komme en Periode, hvor denne Adskillelse faaer nogen Betydning, hvor man skrider til en Indfrænkning af de Udgifter, som vi have op-

ført som extraordinære. Jeg vil dermed ikke sige, at denne Periode allerede er kommen i indværende Aar; de almindelige Verdensforhold ere jo ikke af den Natur, at vi kunne betragte os som værende i en dyb Fredsperiode, men en væsentlig Deel af den indtraadte Udgiftsforøgelse er dog af den Natur, at den, saasnart disse Forhold tillade det, maa betydeligt indfrankes. Noget Eignende er Tilfældet med Marineministeriet. Der er derhos, naar vi alene holde os det foreliggende Budget for Die Grund til at tvivle om, hvorvidt det virkelig vil være nødvendigt allerede til næste Aar at gaae saa vidt frem med Forbedringen af vore Fyrindretninger, som Marineministeren i sin Nidkærlighed for disse Foranstaltningers Forbedring nu har foreslaaet, i Særdeleshed, da den Jernbane, hvis Fuldbærelse vil kræve en heel Deel af disse Fyretæblistementer, jo endnu ikke er færdig. — Hvad endelig Udgifterne til Statsgjælden angaaer, da kan jeg ikke være ganske enig med en Uttring, som den ærede Finansminister har fremført, idet han har udtalt sig, som om vi havde gjort nok for Eftertiden, som om vi, efterat vi saa betydeligt have forringet den almindelige finantstille Stilling, kunne være mere ligegyldige med Hensyn til, hvor store Afdrag vi gjøre paa Statsgjælden. Det er kun ved at gjøre Afdrag paa Statsgjælden, at vi kunne formindste de aarlige Udgifter til den, og jeg vil vel ikke her ytre mig aldeles bestemt om det enkelte Punkt, hvorom der i Finansministerens Forslag nærmest er Tale, nemlig at give en Bemyndigelse til at forandre Gjælden paa Afdrag til uopsigelig Gjæld, men jeg vil kun udtale mig imod den almindelige Betragtning, at vi ikke af al Kraft skulle stræbe efter at afbetale Statsgjælden. Denne Betragtning anseer jeg for meget farlig, thi de gunstige Forhold, hvori Landet i andre Henseender har befundet sig, ere dog væsentligt knyttede til den høie Priis, hvori Agrikulturproducterne i den seneste Periode have staaet, og man bedrager sig sikkerlig, naar man troer, at dette vil blive vedvarende; det kan det ikke blive, og gaae vi da en længere Fremtid imøde med den umaadelige Byrde af Statsgjæld, som vi have paa os, da ville vore